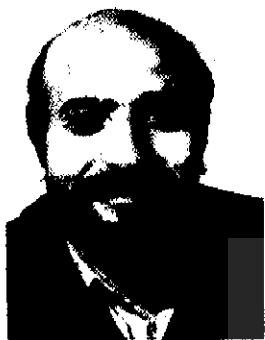

شاعر معاصر افغانستان:

محمد عاقل بیرنگ کوهدامنی

۵۹

«محمد عاقل بیرنگ کوهدامنی» از شاعران بنام افغانستان است که اکنون در تاجیکستان به سر می‌برد. او به سال ۱۳۳۰ هجری خورشیدی زاده شده و تاکنون دو مجموعه شعر یکی در «کابل» به نام سلام بر شناخت و دیگری در شهر «دوشنبه» به نام طلوع سبز شفقت از او چاپ شد. اشارق واژه‌هاکتابی است از او که در زمینه‌ی نقد و بررسی در کابل انتشار یافته و ترکمنستان را که من دیدم نام سفرنامه‌ای است از او که در مسکو انتشار یافته است.

«بیرنگ کوهدامنی»، در رشته‌ی زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه تهران تحصیل کرده است و اکنون مشغول نگارش رساله‌ی علمی خوبیش زیر نام «فرهنگ آدم‌های شاهنامه» در جمهوری تاجیکستان می‌باشد.

ماهnamه‌ی یوند که یگانه نشریه به خط فارسی در تاجیکستان می‌باشد و از طرف اتحادیه نویسنده‌گان تاجیکستان منتشر می‌شود، به وسیله‌ی او بنیادگذاری شده است.

«کوهدامنی»، طی سال‌های تحصیل در ایران با مجلات سخن، نگین، فردوسی و روزنامه‌های اطلاعات و کیهان همکاری داشت و مقالات و شعرهایش پیوسته در این نشریه‌ها چاپ می‌شد. او به فرهنگ ایران دلیستگی عمیق دارد و نشانه‌ی این دلیستگی در صفحات پیوست به روشنی دیده می‌شود. «کوهدامنی» از محضر درس استادانی مانند: «دکتر پرویز نائل خانلری»، «دکتر عبدالحسین زرین کوب»، «دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی» و «دکتر محمد علی اسلامی ندوشن»، فیض یاب شده است.

طلوع سبز شکفتن

طلوع سبز شکفتن، شکوه بارانی
هر ق زایش خاکی، درخت مرجانی
هزار واژه‌ی بشارت به هر نگاه، تو باشد
چکاد اوج غزل، شاه بیت دیوانی
تو از سلالهٔ صبحی نه از تبار غروب
کتابنامه‌ی شب را خطوط پایانی
نماز کاج بلندی و در تلاوت برگ
قتوت قامت هشقوی، بلوغ ایمانی
به واژهٔ واژه‌ی حرف تو آیدی اشراق
زبان سرخ شقایق جلیل عرفانی
پیام آین گل‌های سرخ دشتستان
فروع آتش زردشت را نگهبانی
صدای پای تو پیچد به سنگلاخ سکوت
چه خوش به سوی سپیدار صبح می‌رانی
مرا به خوش بخوان تا به آفتاب ببر
که راه جنگل سبز امید می‌دانی.

۶۰

هنگام با تو بودن

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
من جو شد از لب من پیغام آشنا یابی
من خیزد از دل من آواز همسدا یابی
خواهم که با تو خوانم، آهنگ با تو بودن
از دور دست دوری روزی اگر بیایی
نو من کند حکایت، از بی کسی شکایت
داد از فم جدا یابی، داد از فم جدا یابی
آخوش من به سویت هر لحظه‌ای گشوده
اما تو من گریزی، پرهیز من نمایی
روزان بی سرودم، با تو پر از ترانه
شب‌های تیره‌ام را، اشراق لحظه‌هایی
آخوش تو بیشتر است، در واژه‌هاش بسته

دروازه‌های بسته، سوی کی می‌گشایی؟
هر شب به چشم عاشق، باشد هزار و یک شب
خواب شبانه‌ام را، از دیده می‌ربایی
هنگام یا تو بودن، من تاکجا رسیدم
کفر مرا بینخا، در ذهن من خدایم.

دوشنبه - ۳۰ آگوست ۱۹۸۹

بشارت گل

بیا که باده بنوشیم با اشارت گل
ترانه‌ای بسرایم از بشارت گل
بر این مسجاده‌ی سبزی که آسمان آراست
نماز خویش بخوانیم با طهارت گل
تمام فصل به درگاه ابر گریه کنیم
که دست حادثه بسیار کرد غارت گل
در انجماد زمستان سرود رویش خواند
بین حقیقت هریان نگر جسارت گل
به سوی قله‌ی خورشید رهسپار شویم
که دست‌های تو پیوست با حرارت گل
به فعل یاوه بخوانیم از نجابت‌ها
به باد هرزه بگوییم از بکارت گل جام علوم انسانی

۱۳۶۴

خط عروج

شب ساکت است گام سواران ما چه شد؟
پیغام کس نیامد، یاران ما چه شد؟
ای آسمان تیره و ای ابر سوگوارا
خورشید پر طلیعه و باران ما چه شد؟

باریده گرد ماتم پاییز، روی شهر
 گل خنده‌های صبح بهاران ما چه شد؟
 مردان دیوبند خراسان کجا شدند؟
 باران سر به دار و عیاران ما چه شد؟
 آزردهام ز شیون مرموز جغدها،
 رنگین سرو دگرم هزاران ما چه شد؟
 دیوارهای میکده فریاد می‌کند
 ڈردی کشان و باده گساران ما چه شد؟
 از هیچ سو، سپیده‌ی صبحی نمی‌دمد
 آن چلچراغ این شب تاران ما چه شد؟
 تا صر جادوان به سر آید به دست شان
 تیرافگنان و نیزه گزاران ما چه شد؟
 دیری است که آسمان خدا گریه می‌کند
 آن خضر سبزپوش دیاران ما چه شد؟
 تا سوی صبحدم بکشد کاروان شب
 روشنگران و آینه داران ما چه شد؟
 نی دفتر «شهید» نه دیوان «روdkی»
 از کاخ نظم، نادره کاران ما چه شد؟
 در این شب سیاه یکی رهنورد نیست
 خط عروج راه سپاران ما چه شد؟

پژوهشکار علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پریال جامع علوم انسانی

فتوت قامت عشق

به استادم دکتر عبدالحسین زرین گوب

طلوع سبز شکفتن، شکوه بارانی
 عروق زایش خاکی، درخت مرجانی
 هزار واژه بشارت به هر نگاه تو باشد
 چکاد اوچ خزل، شاهیت دیوانی
 تو از سلاله‌ی صبحی نه از تبار غروب
 کتابنامه‌ی شب را، خطوط پایانی
 نماز کاج بلندی و در تلاوت برگ

قوت قامت عشقی، بلوغ ایمانی
به واژه واژه‌ی حرف تو آیه‌ی اشراق
زبان سرخ شقایق، جلیل عرفانی
پیام آمی گل‌های سرخ دشتستان
تبار آتش جاوید را نگهبانی
صدای پای تو پیچد به سنتگلاخ سکوت
چه خوش به سوی سپیدار صبح می‌رانی
مرا به خوبیش بخوان، تا به آفتاب بیر
که راه چنگل سبز امید می‌دانی.

سیارکی کتاب

اینک «کانون کتاب ایران»
با سالها تجربه خدمت به فرهنگ ایران زمین
در راستای ارائه کتب فارسی به هم وطنان خارج از کشور،
اقدام به قبول سفارش و ارسال کتب علمی، ادبی، هنری
از کشور انگلستان به ایران کرده است.
آدرس:

2 A CHURCH WALK, KENSINGTON
LONDON, W.8 ENGLAND

Phone: (0044 - 71) 937 50 87

Fax : (0044 - 71) 727 24 98

قابل توجه
نهادها
سازمانها
ادبا
هنرمندان
دانشجویان
و تمامی کسانیکه
دسترسی به
کتب خارجی
برایشان دشوار است